

Sygn. akt I C 1879/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Halina Grzybowska

Protokolant Magdalena Tobiasz

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. we W.**

przeciwko **E. K.**

o uznanie umowy darowizny za bezskuteczną

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej (...) S.A. we W. na rzecz pozwanej E. K. koszty procesu w kwocie 2.417,00 zł.

Sygn. akt I C 1879/13

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 23 lipca 2013 roku strona powodowa (...) SA we W. wniosła o uznanie umowy darowizny (rep.A nr (...)) – 1/2 udziału w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w Ś. przy ulicy (...)objętego księgą wieczystą o numerze (...) zawartej w dniu 5.09.2008 r. pomiędzy pozwaną E. K. a Z. K. (1) , za bezskuteczną wobec powoda, któremu przysługują wierzytelności wobec Z. K. (1) , stwierdzone tytułami wykonawczymi z dnia 19 marca 2012 roku sygn. akt VI NC-e (...), w wysokości 20 880,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami do dnia zapłaty oraz kosztami procesu oraz z dnia 03 kwietnia 2012 roku sygn. akt VI NC-e (...), w wysokości 3 137,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu, o udzielenie zabezpieczenia przez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania przez pozwaną przysługującego jej udziału w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym w Ś. przy ulicy (...) nr (...) oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania podała, że egzekucja prowadzona przeciwko Z. K. (1) na podstawie tytułu wykonawczego , tj. nakazu zapłaty w sprawie VI NC-e (...) zasądzonego od dłużnika 20 880,53 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu prowadzona przez komornika nie przyniosła oczekiwanych rezultatów ,albowiem przeciwko temu dłużnikowi komornik prowadzi 17 postępowań egzekucyjnych na łączną kwotę 91 000 zł , więc na konto powoda przekazywana jest kwota 102,52 zł, co nie rokuje zaspokojenia powoda nawet w ciągu najbliższych kilkunastu lat, albowiem egzekucja z innych składników majątkowych dłużnika okazała się bezskuteczna. Komornik poinformował wprawdzie powoda, że dłużnik jest współwłaścicielem 6/8 udziału w lokalu mieszkalnym stanowiącym odrębną nieruchomość o pow. 33,8 m2, położonego w W., jednakże nawet w przypadku sprzedaży tego udziału uzyskana ze sprzedaży suma nie pozwoli na realne zaspokojenie powoda., który nadto jest wierzycielem na podstawie cesji z dnia 29 września 2010 roku wierzytelności z tytułu umowy kredytowej dłużnika i roszczenie to objęte jest tytułem wykonawczym w postaci nakazu zapłaty VI NC-e (...) odnośnie kwoty 3 137,31 zł z odsetkami i kosztami procesu. Jedynym składnikiem majątku dłużnika, do którego powód może skierować egzekucję pozostała 1/2 udziału w lokalu mieszkalnym wymienionym w żądaniu pozwu.

Powód wskazał, że przysługuje mu skarga paulińska, albowiem spełnione są wszystkie kumulatywne przesłanki wymienione w art. 527 k.c., a nadto w wart. 528 k.c. albowiem dokonując darowizny udziału w lokalu mieszkalnym wymienionego w pozwie działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a obdarowana małżonka powoda jako osoba bliska była w złej wierze i uzyskała korzyść bezpłatnie.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że z żadnego dokumentu załączonego do pozwu nie wynika niewypłacalność dłużnika w chwili dokonywania darowizny. Lokal w W. to praktycznie połowa domu dwurodzinnego z działką z przynależnym strychem i wartość udziału to co najmniej kwota 35 490 zł. Przyjmując darowiznę pozwana była pewna, że w żaden sposób nie działa niezgodnie z prawem. Wszelka korespondencja dot. Z. K. (1) kierowana była na jego adres w W. i nie miała wiedzy o konkretnych zadłużeniach dłużnika. Zarzuciła, że lokal mieszkalny nabyła co prawda w okresie małżeństwa początkowo na zasadach spółdzielczego o lokatorskiego prawa do lokalu, jednakże cały wkład na to mieszkanie zgromadziła przed ślubem i to z naddatkiem.

Odpowiadając na zarzuty pozwanej strona powodowa podniosła, że zgodnie z istniejącym orzecznictwem przyjmuje się, że nie jest konieczne istnienie niewypłacalności dłużnika w chwili dokonywania zaskarżonej czynności – umowy darowizny i wystarczy, aby dłużnik stał się niewypłacalny w wyższym stopniu na skutek dokonania czynności prawnej. Co do kolejnego zarzutu, że pozwany nadal jest współwłaścicielem (...) lokalu mieszkalnego w W., to mógłby skutecznie zwolnić się od zadośćuczynienia roszczeniu wierzyciela, gdyby wartość wskazanego mienia odpowiadała wartości uzyskanej przez osobę trzecią korzyści, a poza tym sama potencjalna możliwość sprzedaży takiego udziału w nieruchomości nie oznacza automatycznie, że znajdą się chętni nabywcy na jej nabycie w tym trybie i dzięki niemu dojdzie do zaspokojenia wierzyciela powoda.

Pozwana zarzuciła, że wartość udziału w lokalu mieszkalnym w W. odpowiada kwocie 35 490 zł. A taka cena jest na tyle atrakcyjna, że z pewnością znajdzie nabywców. Poza tym strona powodowa nie wspomniała, że uzyskała wpis hipoteki przymusowej na tym udziale.

Okoliczność tę przyznała strona powodowa jednakże zarzuciła, że stan prawny nieruchomości w W. nie jest uregulowany, albowiem współwłaściciele tej nieruchomości nie żyją. I jest to przeszkoda do prowadzenia egzekucji, a poza tym suma uzyskana ze sprzedaży tego udziału, po uwzględnieniu należności podlegających zaspokojeniu w pierwszej kolejności przed hipoteką powoda nie wystarczy na zaspokojenie jego wiążytelnosci..

Na rozprawie dniu 24 stycznia 2014 roku pozwana reprezentowana przez pełnomocnika, zarzuciła, że pozwana mimo dołożenia należytej staranności nie mogła się dowiedzieć o dugach męża, albowiem małżonkowie nie mieszkają razem od wielu lat, ponadto z dniem 1 stycznia 2008 roku została ustanowiona przez sąd rozdzielność majątkowa pomiędzy pozwaną a jej mężem, a dokonana przez męża pozwanej darowizna uczyniła zadość podziałowi majątku wspólnego, z uwagi na to, że Z. K. (1) nadżywał alkoholu przez wiele lat, nie przyczynił się w żaden sposób do uzyskania prawa do lokalu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Pozwana E. K. z domu S. zawarła małżeństwo ze Z. K. (1) w dniu 08 stycznia 1983 roku. Przed zawarciem małżeństwa miała zgromadzony pełny wkład na mieszkanie spółdzielcze. w 1985 roku otrzymała przydział na mieszkanie na warunkach spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu. Po przydziale lokalu otrzymała zwrot części wkładu jako nadpłaconego, a po rozliczeniu kosztów budowy ponownie wezwano ją o dopłatę, której dokonała z tej zwróconej kwoty.

dowód: zeznania pozwanej k. 108 o.-109, przydział lokalu z 30.09.1985 e. k. 87, dowód wpłaty z 30.12.2005 k. 88, pismo S. M.w Ś. z dnia 25.11.1985 r. k. 89.

Z małżeństwa tego mają 2 synów. Już rok, dwa po ślubie Z. K. (1) zaczął nadużywać alkoholu. Gdy starszy syn był jeszcze bardzo mały wyjeżdżał do swoich rodziców na różne okresy, a potem wpadł w alkoholizm Główny ciężar utrzymania rodziny ponosiła pozwana. Nie występowała o alimenty bo miała pomoc ze strony swojej mamy. Pozwana zaciągała

pożyczki na potrzeby rodziny , a pozwany bez jej wiedzy i zgody zaciągał zobowiązania , głównie na swoje potrzeby a pieniądze pobierał w gotówce Większość czasu spędzał poza domem wyjeżdżając do swojej matki. Gdy w 2007 roku pozwana dowiedziała się o 2 pożyczkach pozwanego jednej w (...), drugiej w „P. „ wystąpiła z pozwem w dniu 07 sierpnia 2008 roku o ustanowienie rozdzielności majątkowej z datą wsteczną.

dowód: zeznania pozwanej , zeznania świadka Z. K. (1) , akta III RC (...)

W dniu 08 kwietnia 2008 roku na podstawie umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz nieodpłatnego przeniesienia własności pozwana i Z. K. (1) uzyskali nieodpłatne przekształcenie prawa spółdzielczego do lokalu położonego w Ś. przy ulicy (...) w prawo własności lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość.

dowód: odpis księgi wieczystej (...), zeznania świadka Z. K. (1), zeznania pozwanej .

W dniu 01.02..2008 r. Z. K. (1) zawarł z (...) SA we W. umowę o kartę kredytową nr KK (...) - z limitem do kwoty 2 163 zł na warunkach określonych w tej umowie. Pismem z dnia 29.09.2010 roku został poinformowany o sprzedaży wierzytelności E. wynikającej z tej umowy na rzecz (...) SA we W.. W dniu 03 kwietnia 2012 roku na skutek pozwu (...) SA został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko Z. K. (1) o zapłatę 3 137,31 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29 września 2010 roku do dnia zapłaty i kosztów procesu. Na poczet zadłużenia z tytułu tej karty kredytowej od dnia 19 marca 2008 roku do 05 listopada 2008 roku co miesiąc od pozwanego wpływały kwoty od 110,00 do 207,00 zł miesięcznie

dowód: umowa z dnia 01.02.2008 r. k. 16-23 ., zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności k. 24 nakaz zapłaty k. 25 i postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności temu nakazowi zapłaty z dnia 02.07.2012 roku k. 26 , zestawienie wpłat k. 102,

W dniu 16.04.2008 r. Z. K. (1) zawarł z (...) SA we W. umowę pożyczki powtórnej nr NP. (...) - kwoty 18 718,29 zł na warunkach określonych w tej umowie, z której to kwoty pokryto całkowicie zadłużenie wynikające z innej umowy pożyczki w kwocie 10 838,08 z dnia 23.10.2007 roku . Pismem z dnia 29.09.2010 roku został poinformowany o sprzedaży wierzytelności E. wynikającej z tej umowy na rzecz (...) SA we W.. W dniu 19 marca 2012 roku na skutek pozwu (...) SA został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko Z. K. (1) o zapłatę 20 880,53 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29 września 2010 roku do dnia zapłaty i kosztów procesu, na poczte zadłużenia wynikającej z tej pożyczki w okresie od 2 czerwca 2008 roku do 1 sierpnia 2009 roku wpływało średnio miesięcznie ponad 400 zł

dowód: umowa z dnia 16.04.2008 r. k. 8- 12 ., zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności k. 13 nakaz zapłaty k. 14 i postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności temu nakazowi zapłaty z dnia 02.07.2012 roku k. 15, zestawienie wpłat k. 101

W dniu 05 września 2008 roku w umowie notarialnej Z. K. (1) darował pozwanej za jej zgodą lokal mieszkalny nr (...) położony w Ś. przy ulicy (...) wraz z przynależnościami do tego lokalu oraz udziałem w częściach wspólnych budynku i pawie własności działki gruntu

dowód: wypis z aktu notarialnego k. 29-31.

Wyrokiem z dnia 14 października 2008 roku Sąd Rejonowy w Świdnicy ustanowił rozdzielność majątkową małżonków tj. pozwanej i Z. K. (1) – **z dniem 1 stycznia 2008 roku**

dowód: wyrok w aktach III RC 389/08 .

W dacie 26 września 2012 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy A. S. prowadzi przeciwko Z. K. (2) 17 spraw egzekucyjnych na rzecz : (...) w G., (...) Banku Sa, (...) Banku Sa, (...) Banku (...) SA , Gminy Ś., Firmy (...), (...) Banku SA, (...) BANKU (...) SA, Banku (...) SA, (...) SA we W. - na łączną sumę wierzytelności z odsetkami w kwocie 91 816,34 zł

dowód: plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji z renty k. 27-28

Z. K. (1) jest współwłaścicielem w 6/8 częściach lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość , położonego w W. ul, (...) /2 objętego księgą wieczystą (...) . w lokalu tym mieszka tylko Z. K. (1), pozostali współwłaściciele - jego bratankowie mają swoje oddzielne mieszkania. W dziale III księgi wieczystej wpisane jest ostrzeżenie o wszczęciu egzekucji z udziału Z. K. na rzecz strony powodowej a w dziale IV hipoteka przymusowa na kwotę 35 313,79 zł na podstawie nakazu zapłaty – na rzecz strony powodowej na udziale Z. K. (1)

dowód: odpis księgi wieczystej (...) – k. 48- 51 , zeznania Z. K. (1) k. 108 o.-109

Na dzień. 12.12.2013 roku komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy A. S. wyegzekwował na rzecz strony powodowej w sprawie KM (...) na podstawie 2 nakazów zapłaty wydanych w elektronicznym postępowaniu upominawczym - na rzecz strony powodowej łącznie 1 608,92 zł za okres od 28 września 2012 roku , z czego na rzecz wierzyciela przypadła kwota 1 443,29 zł

dowód: zaświadczenie w/w/ komornika z dnia 12.12.2013 r.

Na rzecz strony powodowej jako wierzyciela na podstawie nakazu zapłaty z dnia 03.04.2012 r. VI NC-e (...) prowadzi egzekucję p-ko Z. K. (1) także Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wołowie A. M. w sprawie KM (...), z udziału dłużnika w nieruchomości lokalowej w W.

dowód: pisma Komornika k. 82-83.

Powyższe ustalenia zostały poczynione na podstawie wyżej opisanych dokumentów w aktach niniejszej sprawy jak i w aktach III RC (...) oraz na podstawie zeznań świadka Z. K. (1) i pozwanej, które są ze sobą zgodne w zakresie poczynionych ustaleń , logicznie powiązane i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, w tym co do choroby alkoholowej Z. K. (1) , którą potwierdza także dokumentacja medyczna w aktach III RC (...).

Sąd zważył.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie .

Skarga paulińska spełniająca funkcję zabezpieczenia interesów wierzyciela w stosunku do nielojalnego postępowania dłużnika, realizowanego w porozumieniu z osobą trzecią i na jej korzyść, uniemożliwiającego w ten sposób lub utrudniającego skuteczne prowadzenie egzekucji regulują przepisy kodeksu cywilnego w art. 527 – 534 k.c. , które stanowią :

- **w art. 527.** § 1 k.c., że gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

§ 2. Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

§ 3. Jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

- **w art. 528.** Jeżeli skutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej

staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

- **w art. . 529.** Jeżeli w chwili darowizny dłużnik był niewypłacalny, domniemywa się, iż działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. To samo dotyczy wypadku, gdy dłużnik stał się niewypłacalny wskutek dokonania darowizny.

- **w art. 530.** Przepisy artykułów poprzedzających stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy dłużnik działał w zamiarze pokrzywdzenia przyszłych wierzycieli. Jeżeli jednak osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową odpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną tylko wtedy, gdy osoba trzecia o zamiarze dłużnika wiedziała.

W art. 531. § 1. Uznanie za bezskuteczną czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli następuje w drodze powództwa lub zarzutu przeciwko osobie trzeciej, która wskutek tej czynności uzyskała korzyść majątkową.

§ 2. W wypadku gdy osoba trzecia rozporządziła uzyskaną korzyścią, wierzyciel może wystąpić bezpośrednio przeciwko osobie, na której rzecz rozporządzenie nastąpiło, jeżeli osoba ta wiedziała o okolicznościach uzasadniających uznanie czynności dłużnika za bezskuteczną albo jeżeli rozporządzenie było nieodpłatne.

- **w art. 532.** Wierzyciel, względem którego czynność prawna dłużnika została uznana za bezskuteczną, może z pierwszeństwem przed wierzycielami osoby trzeciej dochodzić zaspokojenia z przedmiotów majątkowych, które wskutek czynności uznanej za bezskuteczną wyszły z majątku dłużnika albo do niego nie weszły.

- **w art. 533.** Osoba trzecia, która uzyskała korzyść majątkową wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli, może zwolnić się od zadośćuczynienia roszczeniu wierzyciela żądającego uznania czynności za bezskuteczną, jeżeli zaspokoi tego wierzyciela albo wskaże mu wystarczające do jego zaspokojenia mienie dłużnika.

- **w art. 534.** Uznania czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli za bezskuteczną nie można żądać po upływie lat pięciu od daty tej czynności.

Z poczynionych wyżej ustaleń wynika, że umowa darowizny pomiędzy Z. K. (1) miała miejsce w dniu 05 września 2008 roku, a pozew w niniejszej sprawie został wniesiony 26 lipca 2013 roku, a zatem 5 letni termin do wniesienia skargi paulińskiej został zachowany.

Nie ulega wątpliwości, że pozwana jako małżonka jest osobą bliską dłużnika Z. K. (1) a nadto iż darowizna jest czynnością nieodpłatną. Zostały zatem spełnione łącznie przesłanki przewidziane w art. 528 k.c.

Analiza całokształtu materiału dowodowego wskazuje jednak, że umowa darowizny, choć w swej istocie nieodpłatna, nie stanowiła przysporzenia pozwanej. Jeśli się bowiem weźmie pod uwagę, że wspólność ustawowa majątkowa małżonków orzeczona przez sąd ustala z dniem 1 stycznia 2008 roku, to umowa z dnia 5 września 2008 roku była w istocie wyrazem dokonania podziału majątku pomiędzy małżonkami. Jak bowiem ustalono, pozwana zawarła małżeństwo 8 stycznia 1983 roku, przed ślubem miała zgromadzony pełny wkład na mieszkanie spółdzielcze, które otrzymali w 1985 roku, a już rok, dwa po ślubie jej małżonek zaczął nadużywać alkoholu, aż popadł w chorobę alkoholową i większość małżeństwa przebywał zamiast z żoną i dziećmi, to u swoich rodziców, a cały ciężar utrzymania rodziny ponosiła pozwana. Uzasadnionym zatem było przyjęcie, że Z. K. (1) w żaden sposób nie przyczynił się w okresie wspólności majątkowej do powstania majątku wspólnego, a tym samym uzasadnione było przyjęcie, że udziały małżonków w majątku wspólnym były nierówne, i w 100 % do majątku wspólnego, którego jedynym składnikiem było sporne mieszkanie, na które zresztą w 100% przyczyniła się pozwana, a ponadto poniosła nakład w postaci pełnego wkładu z majątku osobistego, a zatem nabyte w czasie małżeństwa spółdzielcze prawo do lokalu, przekształcone w prawo własności na rzecz obydwójga małżonków w podziale majątku powinno przypaść pozwanej – bez obowiązku

splata na rzecz Z. K. (1) i umowa darowizny z dnia 5 września 2008 roku była tego wyrazem. Nie sposób też przyjąć, aby pozwana działała z zamiarem pokrzywdzenia wierzycieli, skoro w istocie nie miała pełnej wiedzy o wszystkich, licznych zobowiązaniach Z. K. (1), a gdy tylko posiadała szczątkową wiedzę o długach męża (wobec Ż. i P.), które nie są przedmiotem egzekucji, to z braku dostępu do pełnej wiedzy i niełojalności męża wystąpiła z pozwem o ustanowienie rozdzielności majątkowej, aby zabezpieczyć swoją rodzinę przed splatą – tak licznych jak się teraz okazało w niniejszej sprawie zobowiązań nieuczciwego męża. Ponadto trzeba zwrócić uwagę, że jak wynika z przedstawionych przez stronę powodową zestawień wpłat na konto zadłużenia z tytułu karty kredytowej i z tytułu pożyczki przez cały 2008 rok, i jeszcze w 2009 roku a więc zarówno przed jak i po ustanowieniu rozdzielności majątkowej na konto powoda wpływały regularnie wpłaty od Z. K. (1), a to potwierdza zeznania pozwanej, że w trakcie dokonywania darowizny na jej rzecz nie miała świadomości pokrzywdzenia powoda jako wierzyciela.

Zamiennym przy tym jest, że wśród kilkunastu wierzycieli na rzecz których toczy się egzekucja to przede wszystkim banki (...), a więc podmioty profesjonalnie zajmujące się udzieleniem kredytów i pożyczek, także powód nabył wierzycielność od Banku. Jeśli się weźmie pod uwagę, że Z. K. (1) pozostaje w związku małżeńskim, a żaden z tych wierzycieli nie uzyskał zgody małżonki na zaciąganie tych zobowiązań (jedna pożyczka E. na kwotę ponad 20 000 zł), a nadto nie sprawdził istniejących zadłużeń Z. K., to zachowanie tychże profesjonalnych podmiotów, dysponujących możliwościami sprawdzenia (choćby w BIK) istniejących zadłużeń i sytuacji rodzinnej dłużnika, należy uznać za krzywdzące wobec pozwanej, a tym samym sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, ponieważ narażały ją na współodpowiedzialność za tak liczne długi męża o których nie wiedziała i nie godziła się na nie. Ewidentnie potwierdzają to załączone do pozwu umowy (...) SA zawarte ze Z. K. (1), z których wynika, że jego dochodem jest wyłącznie renta rodzinna ok. 1200 zł. Nie ma natomiast żadnego oświadczenia co do zgody jego małżonki i to w sytuacji, gdy pożyczka z 16 04 2012 roku była pożyczką wtórną, gdyż z jej treści wynika, że wcześniejsza co do kwoty 10 838,08 zł nie była jeszcze spłacona i udzielono mężowi pozwanej jeszcze większą pożyczkę o kolejne 8.000 zł, przy już zawartej 2 miesiące wcześniej umowie o kartę kredytową z limitem 2163,00 zł. Nie może zatem korzystać z ochrony prawnej podmiot, który sam narusza przepisy prawa rodzinnego. Nie sposób bowiem przyjąć, że zawieranie umów pożyczki na duże kwoty, których łączna wartość jak się okazało sięga prawie 100.000 zł jest czynnością zwykłego zarządu, a zatem do ich zawarcia była konieczna zgoda pozwanej.

W tej sytuacji uwzględnienie żądania pozwu byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i dlatego powództwo oddalono.

Zarzut powoda, że Z. K. (1) stał się bardziej niewypłacalny zbywając udział w lokalu w Ś. z tego powodu, że jego udział 6/8 w lokalu W. jest mało atrakcyjny i jest wątpliwe czy znajdzie nabywcę, nie jest trafny albowiem w lokalu w Ś. Z. K. (1) miał jeszcze mniejszy udział, a zamieszkuje w nim pozwana, a więc niewątpliwie udział w lokalu w Ś. byłby gorszą ofertą na licytacji niż ten w W..

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. w związku z § 6 pkt.5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... (Dz U nr 163 poz. 1349 z późn. zm.).